

УДК: 616.314-007.273-07-089.23

Н. В. Пилипів, к. мед. н.

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

ДІАГНОСТИКА ТА СПОСОБИ ЛІКУВАННЯ ТРАНСПОЗИЦІЇ ЗУБІВ

Транспозиція зубів – складна ортодонтична патологія, при якій два зуби міняються місцями у зубному ряді. За даними вивчення 54 історій хвороб пацієнтів із наявністю транспозиції виявлено, що 68,9% транспозиція зубів виявляється на верхній щелепі, у 89,2% випадків місцями міняються ікла та перший премоляр, та що у жінок дана патологія виникає значно частіше [1].

Іноземні автори розрізняють повну транспозицію, тобто корпусне переміщення двох зубів і неповну зубів - коронки зубів міняються місцями, але корені займають фізіологічне положення [2]. Також дослідженням встановлено, що найчастіше транспозиція відбувається між іклом і першим премоляром.

Мета. Проаналізувати частоту транспозиції у пацієнтів, які звертаються за ортодонтичною допомогою, виявити основні клінічні прояви аномалії, проаналізувати можливі способи лікування транспозиції.

Матеріал та методи. Обстежено 228 пацієнтів з різноманітними аномаліями зубів, зубних рядів та прикусу. Серед них 81 особа чоловічої та 147 осіб жіночої статі віком від 8 до 18 років. При обстеженні пацієнтів застосовували клінічне та рентгенологічне дослідження, біометрію діагностичних моделей, що дозволяло об'єктивно оцінити стан зубощелепної системи. У тих випадках, коли даних рентгенографії було не достатньо для визначення локалізації зубів, проводили комп'ютерну томографію.

Результати дослідження. В ході дослідження виявлено транспозицію зубів у 7 пацієнтів, що складає 3,07%. У 3 із них транспозиція локалізувалась у ділянці латерального різця та ікла, у 4 – ікла та першого премоляра. У 6 із 7 пацієнтів транспозиція виявлена на лівій половині верхньої щелепи.

У всіх цих випадках пацієнти звернулись за ортодонтичною допомогою у зв'язку з відсутністю певного зуба у зубній дузі, тобто транспозиція є перешкодою для прорізування.

Клінічно транспозиція у порожнині рота проявлялась порушенням оклюзії, зміщенням зубів мезіально, в одному випадку супроводжувались дисфункцією скронево-нижньощелепного суглоба.

Рентгенологічно у 3 випадках виявлено часткову транспозицію, (коронки зубів помінялись місцями, а корені залишились у правильному положенні), у 4 випадках – повну транспозицію. Використання тривимірної комп'ютерної томографії дозволяло у кожному з випадків детально вивчити взаємне розташування зубів, визначити розмір їх коренів і товщину альвеолярного відростка у ділянці цих зубів.

Процес ортодонтичного лікування транспозиції зубів тривалий і не завжди дозволяє здійснити повну корекцію положення зубів. У більшості випадків переміщення цих зубів у їх фізіологічне положення неможливе або недоцільне, оскільки переміщення зубів може викликати пошкодження тканин періодонту, втрату кісткової тканини з вестибулярної сторони. Тому після завершення ортодонтичного лікування з метою відновлення функції та естетики проводять терапевтичну або ортопедичну корекцію зубів. До видалення окремих зубів вдаються при вираженому дефіциті місця в зубній дузі.

Судячи з наших спостережень, можна зробити певні **висновки:** транспозиція, як правило, виникає на верхній щелепі, у більшості випадків на лівій її половині, що співпадає з даними літератури. Лікування транспозиції зубів індивідуальне, залежить від локалізації, стану пародонту, розмірів зубів та їх коренів, стану прикусу. При обстеженні пацієнтів з транспозицією доцільно проводити ретельне рентгенологічне обстеження та комп'ютерну томографію.

УДК: 378.147+371.15

В. П. Пюрик, Г. П. Ничипорчук, Г. Б. Проць, О. Б. Пермінов, Л. В. Тарнавська, Л. З. Деркач

Івано-Франківський національний медичний університет

КРЕДИТНО-МОДУЛЬНА СИСТЕМА В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ СУБОРДИНАТОРІВ НА КАФЕДРІ ХІРУРГІЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ

Основним завданням сучасної вищої освіти в Україні є забезпечення якості підготовки лікарів згідно вимог Болонського процесу, що полягає в євроінтеграції системи вищої освіти України, запровадженні кредитно-модульної системи навчання, організації навчального процесу шляхом використання нових методик засвоєння студентами як теоретичних знань, так і оволодіння ними практичних навичок. Впровадження кредитно-модульної системи створює можливості для співпраці між навчальними закладами, викладачами, студентами на єдиній навчально-методичній основі. Основними елементами кредитно-модульної системи є: - наявність кредитів для вивчення дисциплін; - відсутність екзаменів; - збільшення відсотка самостійної роботи студента; - введення рейтингової системи ЕСТ8.